



Rapport

Datum: 8 augustus 2007
Rapportnummer: 2007/162

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht op 6 mei 2006 hebben gereageerd op zijn verzoek om op straat aangifte van mishandeling te doen. Hij klaagt er in het bijzonder over dat de politieambtenaren tegen hem hebben gezegd dat hij eerder had moeten zeggen dat hij aangifte wilde doen en hem niet hebben meegedeeld dat hij later op het bureau aangifte kon doen.

Beoordeling

Algemeen

Op 6 mei 2006 vond er een aanrijding tussen de auto van verzoeker en een andere auto met daarin een aantal mannen plaats. Naar aanleiding hiervan kwamen onder meer de politieambtenaren R. en P. ter plaatse. Verzoeker gaf aan dat hij aangifte wilde doen tegen één van de mannen wegens mishandeling. De politieambtenaren weigerden echter zijn aangifte op te nemen. Volgens verzoeker omdat hij te laat aangaf dat hij aangifte wilde doen. Daarbij zouden de politieambtenaren verzoeker niet hebben meegedeeld dat hij op een later moment aangifte op het bureau kon doen.

Verzoeker diende op 11 mei 2006 een klacht in bij het regionale politiekorps Utrecht. De klachtencommissie van het regionale politiekorps Utrecht adviseerde de korpsbeheerder om de klacht van verzoeker ongegrond te verklaren, nu niet aannemelijk was geworden dat verzoeker onheus door de politieambtenaren was bejegend. De korpsbeheerder liet bij beslissing van 7 december 2006 weten zich met dat advies te verenigen.

Verzoeker kon zich niet vinden in de afhandeling van zijn klacht en wendde zich bij brief van 17 januari 2007 tot de Nationale ombudsman.

I. Bevindingen

1. Verzoeker klaagt over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Utrecht op 6 mei 2006 hebben gereageerd op zijn verzoek om op straat aangifte van mishandeling te doen. Hij klaagt er in het bijzonder over dat de politieambtenaren tegen hem hebben gezegd dat hij eerder had moeten zeggen dat hij aangifte wilde doen en hem niet hebben meegedeeld dat hij later op het bureau aangifte kon doen.

2. Verzoeker bracht in dit verband naar voren dat hij op 6 mei 2006 werd aangereden door een auto die werd bestuurd door een man van Turkse afkomst. Omdat het onderling niet lukte om het schadeformulier in te vullen belde verzoeker de politie. De politie reageerde echter niet op zijn oproep. Op een gegeven moment escaleerde de discussie tussen verzoeker en de man en zijn passagier, waarop verzoeker een vuistslag in zijn gezicht kreeg van één van de mannen, aldus verzoeker. Hierop belde verzoeker nogmaals de

politie, waarop de politie wel ter plaatse kwam. Door tussenkomst van de politie werd het schadeformulier ingevuld. Hierna wilde verzoeker aangifte doen van mishandeling, waarop één van de ter plaatse gekomen verbalisanten volgens verzoeker zei "daar komt u nu pas mee, dat had u eerder moeten zeggen dat doe ik niet." Volgens verzoeker nam de politieambtenaar zijn aangifte niet op omdat hij tegen de mannen "vieze gore buitenlanders" zou hebben gezegd. Verzoeker bracht daarnaast naar voren dat de politieambtenaren hem niet hadden verwezen naar het bureau om daar op een later moment aangifte te doen. Ook is niet ter sprake gekomen dat de mannen aangifte zouden doen van discriminatie wanneer verzoeker aangifte zou doen van mishandeling, aldus verzoeker.

3. In het door de politie overgelegde klachtrapport van 11 juli 2006, opgemaakt door politieambtenaar O., klachtenonderzoeker Utrecht Noord, staan de verklaringen te lezen van de betrokken politieambtenaren R. en P.

Politieambtenaar R. verklaarde onder meer het volgende:

"(...) Toen alles op papier stond zei klager, de heer T., tegen M., dat hij alsnog aangifte wilde doen van een klap die hij zou hebben gekregen. Daarover hadden de andere mannen ons al verteld. De heer T. was zo aan het discrimineren geweest dat één van hen hem bijna had willen slaan, maar de andere twee konden hem tegenhouden. In eerste instantie wilde T. er ook geen aangifte van doen. Het andere koppel politiemensen had dat namelijk al gezegd. Toen wij weg wilden gaan - er kwam geloof ik een melding over huiselijk geweld - zei T. tegen M. dat hij alsnog aangifte wilde doen. Ik hoorde dat M. zei dat de anderen verklaarden dat er niet was geslagen, maar dat zij, wanneer hij toch aangifte zou doen, dat ook zouden doen tegen de heer T. wegens discriminatie. Gelet op de houding van T., die ook al met de inmiddels gearriveerde veelal buitenlandse omstanders stond te redetwisten, mede gelet op de verklaring van de andere partij waaruit we opmaakten dat het toch geen zaak zou worden en het feit dat we naar een nieuwe melding moesten, hebben we afgezien van het opnemen van een aangifte ter plaatse. Ik hoorde dat T. tegen M. zei: "dus je neemt geen aangifte op?". Waarop M. tegen hem zei: "Nee, ik neem nu geen aangifte op. Als u dat toch wilt doen dan kunt u naar het bureau gaan."

Politieambtenaar P. verklaarde onder meer het volgende:

"(...) Eerst wilde T. geen aangifte doen. Toen hoorde ik, toen we alles achter de rug hadden, dat hij zei dat hij nu aangifte wilde doen. Ik had van de tegenpartij begrepen dat wanneer hij aangifte zou doen, zij dit ook zouden doen wegens discriminatie. (...) Ik besloot om een aantal redenen om geen aangifte ter plaatse op te nemen. We moesten weer verder, de situatie was er niet naar om nu, achteraf alsnog een verdachte aan te houden, dan hadden we hem zelf ook moeten aanhouden. De zaak leek opgelost zo. Ik zei dat ik geen aangifte op zou nemen. Hij zei: "Dus je neemt nu geen aangifte op?" Ik zei nee,

maar legde hem uit dat hij altijd vrij was om alsnog aan het bureau aangifte te gaan doen."

4. In onder punt 3. genoemde klachtrapport zit voorts een verklaring van politieambtenaar S., die ook ter plaatse aanwezig was. Zij verklaarde dat zij geen getuige is geweest van het gesprek tussen de politieambtenaren R. en P. en verzoeker.

5. Uit het advies van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Utrecht blijkt dat politieambtenaren R. en P. op de hoorzitting zijn verschenen. Zij verklaarden daar overeenkomstig de door hen afgelegde verklaringen die zijn opgenomen in het klachtrapport van 11 juli 2006.

6. De korpsbeheerder liet in haar reactie weten dat er sinds de behandelingen van de onafhankelijke klachtencommissie geen nieuwe feiten of omstandigheden naar voren waren gebracht. De korpsbeheerder bleef dan ook bij haar standpunt - zoals eerder ingenomen in de interne klachtenprocedure - dat de klacht ongegrond was.

7. De politieambtenaren R. en P. lieten via de korpsbeheerder weten dat zij niets hadden toe te voegen aan de verklaringen die zij reeds in de interne klachtenprocedure hadden afgelegd.

II. Beoordeling

Ten aanzien van de opmerking dat verzoeker eerder had moeten aangeven dat hij aangifte wilde doen.

8. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit betekent onder meer dat bestuursorganen handelingen achterwege moeten laten die in het algemeen als onfatsoenlijk worden ervaren. Onder het begrip handelen valt onder andere het doen of laten van feitelijke handelingen, het uitspreken of juist achterwege laten van bepaalde opmerkingen en het aannemen of achterwege laten van een bepaalde houding.

9. Uit het onderzoek is gebleken dat de lezingen met betrekking tot de opmerking dat verzoeker eerder had moeten aangeven dat hij aangifte wilde doen tegenover elkaar staan. Het staat vast dat op het moment dat verzoeker aangaf dat hij aangifte wilde doen de afhandeling van de aanrijding waar hij bij was betrokken zo goed als was afgerond.

Verzoeker stelt dat politieambtenaar P. heeft gezegd dat hij eerder had moeten zeggen dat hij aangifte wilde doen. Politieambtenaar P. verklaarde dat zij enkel heeft gezegd dat zij op dat moment geen aangifte opnam. Het is dan ook niet meer vast te stellen of politieambtenaar P. voornoemde opmerking tegen verzoeker heeft gemaakt.

Echter zelfs indien P., de opmerking heeft gemaakt zoals verzoeker stelt, acht de Nationale ombudsman dit niet in strijd met het vereiste van correcte bejegening.

De gedraging is op dit punt behoorlijk.

Ten aanzien van het niet meedelen dat verzoeker aangifte op het politiebureau kon doen.

10. Het vereiste van correcte bejegening houdt tevens in dat bestuursorganen zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen. Dit betekent onder meer dat indien het niet mogelijk is om per direct een aangifte op te nemen, politieambtenaren de burger meedelen op welk moment en op welke manier dat wel mogelijk is.

11. Uit het onderzoek is gebleken dat de lezingen met betrekking tot het meedelen dat verzoeker op het bureau aangifte kon doen uiteenlopen. In het algemeen onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel over een (onderdeel van een) klacht als de stellingen van verzoeker (op dat punt) lijnrecht tegenover de stellingen van het bestuursorgaan staan. Die situatie doet zich niet voor indien er sprake is van omstandigheden op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis kan worden gehecht dan aan de andere stelling.

In dit geval staan de stellingen tegenover elkaar. Verzoeker stelt dat de politieambtenaren R. en P. hem niet hebben meegedeeld dat hij op het politiebureau aangifte kon doen. Politieambtenaar P. verklaarde dat zij tegen verzoeker heeft gezegd dat zij nu geen aangifte van hem opnam, maar dat hij vrij was om alsnog aangifte op het bureau te gaan doen. Politieambtenaar R. ondersteunt deze verklaring.

Het enkele feit dat de verklaring van politieambtenaar P. wordt bevestigd door politieambtenaar R. is onvoldoende reden voor de Nationale ombudsman om aan de stelling van politieambtenaren P. meer waarde te hechten dan aan de verklaring van verzoeker.

Nu zich geen omstandigheden voordoen op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis moet worden toegekend dan aan de andere stelling, overweegt de Nationale ombudsman dat niet is vast komen te staan dat de politieambtenaren R. en P. verzoeker niet hebben meegedeeld dat hij op het bureau aangifte kon doen.

De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit punt van een oordeel.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Utrecht, is niet gegrond ten aanzien van:

- de opmerking dat verzoeker eerder had moeten aangeven dat hij aangifte wilde doen.

de Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van:

- het niet meedelen dat verzoeker aangifte op het politiebureau kon doen.

Onderzoek

Op 17 januari 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer T. te Soest, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Utrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Utrecht, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Geen van de betrokken ambtenaren maakte van deze gelegenheid gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Utrecht over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoeker maakte van deze gelegenheid gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

verzoekschrift van 17 januari 2007;

intern klachtdossier van het regionale politiekorps Utrecht ontvangen op 21 februari 2007, met bijlagen, waaronder:

Klachtrapport van juli 2006;

advies van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Utrecht van 22 november 2006;

beslissing van de korpsbeheerder van 7 december 2006;

standpunt van de korpsbeheerder van 20 april 2007;

reactie van verzoeker van 14 mei 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond